

Ing. Miroslav KALOUSEK
ministr financí

V Praze dne 6. října 2010
Č. j.: 10/97 258/2010-RK

Sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ
Ing. Roman Macháček, Ph.D.
předseda
Nádražní 923/118
702 00 Moravská Ostrava

ROZHODNUTÍ

V souladu s ustanovením § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) a § 152 odst. 2 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě odvolání (rozkladu) podaného Sdružením nájemníků BYTYOKD.CZ, se sídlem Nádražní 923/118, 702 00 Moravská Ostrava, dne 15. září 2010

z r u š u j i

rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 2. září 2010 č.j.: 45/85 838/2010, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti o poskytnutí komplexního textu stanoviska Ministerstva financí k dotazům Evropské komise, jež bylo doručeno ÚOHS dne 18.6.2010, a věc

v r a c í m

orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ (dále jen „Žadatel“) požádalo Ministerstvo financí dopisem ze dne 2. srpna 2010 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), o „poskytnutí komplexního textu stanoviska Ministerstva financí k dotazům Evropské komise, které bylo doručeno ÚOHS dne 18.6.2010“. Dne 2. září 2010 vydalo Ministerstvo financí rozhodnutí č.j.: 45/85 838/2010, kterým odmítlo poskytnutí požadovaných informací.

Žadatel podal proti tomuto rozhodnutí odvolání (rozklad) ze dne 15. září 2010, doručený Ministerstvu financí dne 16. září 2010, ve kterém žádá o zrušení rozhodnutí Ministerstva financí a o poskytnutí požadovaných informací. Žadatel odůvodňuje svůj rozklad tím, že odůvodnění je v rozporu se Zákonem, ale také se základními ustanoveními správního

řádu, principy veřejné správy i s tradiční právní doktrínou. Povinný subjekt nesprávně dovozuje možnost odmítnutí žádosti (zřejmě na základě § 11 odst. 4 písm. b) Zákona), která umožňuje odepřít požadovanou informaci v případě, že se jedná o rozhodovací činnost soudů. Evropská komise není soudní orgán a extenzivní interpretace směřující k možnosti aplikace uvedeného ustanovení i na žádosti o informace týkající se rozhodovací činnosti evropské komise je nepřipustná. Samotnému rozhodnutí chybí základní náležitosti správního rozhodnutí, které stanoví § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žadatel postrádá ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno. Zmíněný čl. 17 Listiny právo na informace nijak neomezuje, připouští však jeho zákonné omezení, avšak povinný subjekt žádné omezující ustanovení zvláštního zákona neuvádí. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt neuvádí žádné právně relevantní skutečnosti podmiňující odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, je povinen žádosti vyhovět a požadované informace podle § 4 Zákona poskytnout.

K uvedeným námitkám Žadatele obsaženým v odůvodnění rozkladu ze dne 15. září 2010, doručeného dne 16. září 2010, po posouzení předložené spisové dokumentace a po přezkoumání průběhu řízení, jež vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, se uvádí následující:

Z hlediska prvoinstančního rozhodnutí byly konstatovány nedostatky jak věcné tak formální povahy. Zásadní nedostatek věcné povahy spočívá především v absenci jakéhokoli hmotněprávního ustanovení Zákona, na jehož základě bylo vydáno rozkladem napadené rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu má být ve výrokové části uvedeno to hmotněprávní ustanovení Zákona, na základě kterého bylo rozhodnuto. Tento nedostatek nebyl zhojen ani v odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí, neboť neobsahuje odkaz na žádné hmotněprávní ustanovení Zákona nebo právního předpisu, na jehož vydání poukazuje čl. 17 Listiny. Výrok i odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí je proto nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, jelikož podle § 68 odst. 2 správního řádu výroková část napadeného rozhodnutí mimo jiného musí obsahovat ustanovení Zákona, podle něhož bylo rozhodováno, potom podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se prvoinstanční orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V části prvoinstančního rozhodnutí o poučení chybí ustanovení právních předpisů, jimiž se řídí řízení o odvolání (rozkladu), čímž nebylo dbáno § 68 odst. 5 správního řádu. Tato ustanovení správního řádu nebyla u prvoinstančního rozhodnutí dodržena. Proto námitkám žadatele uplatněným v rozkladu lze přisvědčit v části, že napadenému rozhodnutí chybí základní náležitosti správního rozhodnutí, jež stanoví § 68 odst. 2, 3 a 5 správního řádu. Rovněž lze přisvědčit námitce, že odůvodnění rozhodnutí je v rozporu se Zákonem a základními ustanoveními správního řádu. Vzhledem k uvedeným nezhojitelným vadám samotného rozhodnutí není účelné zabývat se úvahami o možnosti odmítnutí žádost (zřejmě na základě § 11 odst. 4 písm. b) Zákona), který umožňuje odepřít požadovanou informaci v případě, že se jedná o rozhodovací činnost soudů.

Po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu tvrzených důvodů o porušení právních předpisů, se dospívá k názoru, že rozkladem napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávné a nedostatečně odůvodněné aplikace právních předpisů, v důsledku čehož se rozhodnutí stává nepřezkoumatelným.

Protože na základě výše uvedeného to nevyklučuje povaha věci (§ 152 odst. 4 správního řádu) a jsou dány pochybnosti nad správností všech částí rozhodnutí podle ustanovení § 68 odst. 2, 3 a 5 správního řádu, ve spojení s ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) Zákona, nebylo možné v řízení o rozkladu postupovat jinak, než jak je uvedeno ve výroku.

Současně se vyslovuje právní názor, že v tomto novém řízení bude prvoinstanční orgán povinen posoudit žádost podle Zákona. Prvoinstanční orgán je dále povinen v případě

omezení práva na informace postupovat tak, aby z jeho rozhodnutí bylo seznatelné, na základě kterých ustanovení Zákona k omezení práva na informace přistoupil a kterými úvahami a hodnocením podkladů se při svém rozhodnutí řídil. Pro toto řízení bude platit lhůta dle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona, tj. v této lhůtě bude nutno požadovanou informaci buď v plném rozsahu poskytnout nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve smyslu ustanovení § 15 Zákona, resp. vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

Z uvedených důvodů se rozkladem napadené rozhodnutí ze dne 2. září 2010 č.j.: 45/85 838/2010 zrušuje a věc se vrací v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, k dalšímu řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze v souladu s ustanovením § 91 odst. 1 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 20 odst. 4 Zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odvolat.

A handwritten signature in black ink, appearing to be "A. Karlovský".

Na vědomí: Ministerstvo financí – odbor 45 – Realizace privatizace majetku státu